

העליון דחה ערעורו של רייפמן על שליחתו למאסר: "מפתחות הכלא בידיו"

עם זאת, בוטלה ההחלטה, לפיה אם לא יעביר המניות באמבלייז עד תום המאסר, ייכלא שוב

חאת נועם שרביט

בית המשפט העליון דחה את ערעורו של מייסד ויו"ר אמבלייז, אלי רייפמן, על פקודת המאסר ל-45 יום בגין ביזיון בית המשפט, שהוציאה נגדו השופטת ורדה אלשיך. בתחילת החודש החליטה אלשיך כי רייפמן ביזה את החלטתה למסור למנהל המיוחד שמונה לו, עו"ד איתן ארז, את מניות השליטה באמבלייז. "התרשמנו כי רייפמן אכן מפר את הצו ולא נקט אפילו צעדים מינימליים כדי לקיימו", פסקו השופטים דורית ביניש, אדמונד לוי ואשר גדוניס. "מפתחות הכלא נמצאים בידיו. ברגע שיעשה את שחויב לעשות בצו, ישוחרר מן הכלא". עם זאת, השופטים ביטלו את החלק השני בהחלטתה של אלשיך, שלפיו אם רייפמן לא יעביר את המניות בתום 45 ימי מאסרו, הוא ייאסר ליומיים נוספים בגין כל יום נוסף של הפרה. השופטים הזכירו שמטרת הסנקציות בגין ביזיון בית המשפט היא לגרום לאכיפת הצו ולא להעניש את המפר.

"הוראה לפיה בגין כל יום של הפרה ייאסר המפר במשך יומיים מהווה ענישה ואינה מתיישבת עם תכלית של אכיפה. לפיכך, יבוטל חלק זה בהחלטתו של בית המשפט", קבעו.

מאסר תחת ביקורת ביהמ"ש

העליון העיר ש"ראוי שכאשר בית המשפט מורה על מאסר בגין ביזיון, שתיעדך ביקורת תקופתית על מנת לוודא שאכן

המאסר הנמשך ממלא את מטרתו, שהיא אכיפת הצו". השופטים הודו לאלשיך לקיים דיון נוסף בעניינו של רייפמן בטרם יחלפו 45 ימי המאסר, ולהחליט אם יש מקום להמשיך ולהפעיל אמצעי אכיפה ואילו אמצעים. דק אז, נקבע בעליון, אם תחליט אלשיך על המשך המאסר, ראוי שהיא תקצוב את התקופה ותקבע דיון נוסף

העליון: "התרשמנו כי רייפמן אכן מפר את הצו ולא נקט צעדים מינימליים כדי לקיימו. מפתחות הכלא נמצאים בידיו. ברגע שיעשה את שחויב לעשות בצו, ישוחרר"

לקראת סיומה. רייפמן טען, באמצעות עו"ד שלומי תורג'מן ודודון אפיק, שהמניות אינן רשומות על שמו ומוחקות בידי 41 נאמנים באנגליה. לדבריו, הוא פנה לכולם, אך דק שישה השיבו לו.

קושי באיתור

בריון אתמול (ב') טען רייפמן שהליך עשוי איתור המניות עלול להימשך ארבעה חודשים ואינו ניתן לביצוע מהכלא. "אחרי שלושה ימים בכלא, הייתי מוכן להדפיס מניות על נייד טואלט כדי לצאת. אנשים חושבים שבהרמת טלפון ניתן להעביר את המניות בתוך חמש דקות. המניות נרכשו כמשך שלוש שנים בחשאי ובדרך מורכבת, על מנת למנוע השתלטות על החברה. שרשוד הבעלויות הוא סודי וחלק מהנאמנויות מבוססות על לחיצת יד", הסביר. השופט אדמונד לוי אמר לו: "אני לא מומחה למניות. אני הייתי מכנס צוות מומחים בשביל לאתר את המניות". (ע"פ

7174/09).

אלי רייפמן. רכישה מורכבת וחשאית (צילום: תמר מצפי)

החלטתה למסור למנהל המיוחד שמונה לו, עו"ד איתן ארז, את מניות השליטה באמבלייו. "התרשמנו כי רייפמן אכן מפר את הצו ולא נקט אפילו צעדים מינימליים כדי לקיימו", פסקו השופטים דורית ביניש, אדמונד לוי ואשר גרונים. "מפתחות הכלא נמצאים בידיו. ברגע שיעשה את שחויב לעשות בצו, ישוחרר מן הכלא".

עם זאת, השופטים ביטלו את החלק השני בהחלטתה של אלשיך, שלפיו אם רייפמן לא יעביר את המניות בתום 45 ימי מאסרו, הוא ייאסר ליומיים נוספים בגין כל יום נוסף של הפרה. השופטים הזכירו שמטרת הסנקציות בגין ביזיון בית המשפט היא לגרום לאכיפת הצו ולא להעניש את המפר.

בית המשפט מורה על מאסר בגין ביזיון, שתיערך ביקורת תקופתית על מנת לוודא שאכן

את התקופה ותקבע ריון נוסף

העליון: "התרשמנו כי רייפמן אכן מפר את הצו ולא נקט צעדים מינימליים כדי לקיימו. מפתחות הכלא נמצאים בידיו. ברגע שיעשה את שחויב לעשות בצו, ישוחרר"

שהליך עשוי איתור המניות עלול להימשך ארבעה חודשים ואינו ניתן לביצוע מהכלא. "אחרי שלושה ימים בכלא, הייתי מוכן להרפס מניות על נייר טואלט כדי לצאת. אנשים חושבים שבהרמת טלפון ניתן להעביר את המניות בתוך חמש רקות. המניות נרכשו במשך שלוש שנים בחשאי ובררך מורכבת, על מנת למנוע השתלטות על החברה. שרשור הבעלויות הוא סודי וחלק מהנאמנויות מבוססות על לחיצת יד", הסביר. השופט ארמונד לוי אמר לו: "אני לא מומחה למניות. אני הייתי מכנס צוות מומחים נשביל לאתר את המניות". (ע"פ 7174/09).

אלי רייפמן. רכישה מורכבת וחשאית (צילום: תמר מצפי)

דעה / עמוס גבר

דמוניזציה חסרת פרופורציה

אני מכיר את אלי רייפמן כשבע שנים, מעת בה שימשתי כאחראי על גיוס משאבים באוניברסיטת בראיילן. שיכנעתי אותו, בזמנו, לתרום מיליוני שקלים לבניית בית הספר החדש להנדסה. רייפמן עמד בהתחייבויות, ואף סייע מעבר לכך. כמו כן, החליט רייפמן ל"אמץ" כ-15 סטודנטים מרקע כלכלי נמוך, ולתרום להם מלגות לימודים מלאות ומלגות קיום ללימודי התואר הראשון. אלי נפגש עם הסטודנטים שנבחרו וליווה אותם גם בתמיכה רגשית מעודרת הערכה. הסטודנטים היו יהודים וערבים, בנים ובנות. חשוב לציין, שלמרות שמקובל להציע הוקרה לתורמים בסדרי גודל כאלה, סירב אלי לכל סוג של הוקרה ולא היה מוכן לקרוא על שמו שום חלק מבנייני ביה"ס להנדסה המפוארים. אילצתי אותו להסכים לקבל מהאוניברסיטה תואר דוקטור לשם כבוד, והוא עשה זאת כמי שכפאו שד. בהמשך, אלי הציע להעביר באופן קבוע קורסים בתוכנית המיוחדת למינהל עסקים בינלאומי בתחומי קבלת החלטות בזמן אמת. הקורסים הללו והסדנאות שהתלוו להם היו הפופולריים ביותר המושקעים ביותר. אלי נתן מזמנו וסמכו, והכל בהתנדבות מלאה. בהמשך, סיפר לי אלי על רצונו להעביר קורסים בנושא הקבלה ולתרום את היכנסות לאוניברסיטה. חיברתי בינו

לבין מומחים כחקר הקבלה באוניברסיטה, שהתלהבו מבקיאותו הרבה, אך לא האמינו ביכולתו למלא אולם גדול. אלי עמד על כך, ולבסוף הוקצה אולם בן כאלף מקומות. במשך מספר שנים, בעקביות ובהצלחה יוצאת דופן, העביר רייפמן קורסים, הכוללים עשרה מפגשים שבועיים, לאלפי

רייפמן הסתבך מבחינה עסקית ומשלם על כך מחיר, אבל הדמוניזציה שעושים לו בקהילה ובתקשורת העסקית אינה בשום פרופורציה לאחרים, שהסתבכו יותר

בני אדם - הכל על חשבון זמנו הפרטי וכספו הפרטי. הכל היה בהתנדבות וכתרומה לקהילה. רמי ההרשמה נתרמו לאוניברסיטה ולגופים נזקקים. רייפמן, בכישרונו הרב, יצר את קבוצת אמבלייו, שמכניסה למדינה הון עתק ממסים, ומפרנסת מאות ואולי אלפי משפחות בישראל. הוא הסתבך

מבחינה עסקית ומשלם על כך מחיר, אבל הדמוניזציה שעושים לו בקהילה ובתקשורת העסקית אינה בשום פרופורציה לאחרים, שהסתבכו יותר וחייבים סכומים גבוהים יותר.

התרת דם

כל כך הרבה צביעות יש כאן. רייפמן הוא אדם חיובי וטוב. רייפמן הוא גם אדם שונה, צבעוני ומיוחד. לחברה שלנו כנראה קשה לקבל את השונה והמיוחד, ומוקיעים אדם כזה. התרת דמו עלולה לתרגם עצמה גם למעשים אלימים, חלילה, כנגדו וכנגד בני משפחתו. זו העת להושיט יד לעזרה במקום להמשיך לרמוס אותו. רייפמן אינו חבר אישי שלי ואין לי איתו כל עסק, אך אני מוקיר אותו על כל הדברים הטובים שעשה, ועל רוכו הצנועה. אלפי משתתפי הקורסים שלו חייבים לו על הירע שהעביר להם. ההשכלה הגבוהה צריכה להכיר לו תודה, כי רק מעטים יודעים עד כמה כפסע היה בין בניית ביה"ס להנדסה המפואר לבין אי-בנייתו. עובדי אמבלייו, הספקים הרבים ובני משפחותיהם - הכל אמיתי, הכל קיים, מותר לכולכם לצאת ולדבר בשבח של רייפמן. הביקורת, המוצדקת והלא מוצדקת, כבר מוצתה עד תום. ●

הכותב הוא סגן נשיא אונ' חיפה